

GUD ÄR NÄRMARE ÄN DU TROR

Predikotema våren 2007

Korskyrkan Borås den 6 maj 2007, av Micael Nilsson

Söndagens tema: Den svåraste bön Jesus lärde oss att be

Idag ska jag predika över temat: "Den svåraste bön som Jesus någonsin lärde oss att be". Men det kunde också ha hetat: "Den viktigaste bön som Jesus någonsin lärde oss att be."

Genom många av våra gudstjänster i vår löper ett underbart påstående: "Gud är närmare än du tror".

För mig är dessa ord som en varm bris som drar genom en kall värld. Så, varför då tala om den svåraste bön Jesus lärt oss att be. Vad har det med Guds närvaro att göra? Det är den frågan jag skulle vilja försöka besvara idag. För Guds närvaro är någonting verkligt och påtagligt. Guds närvaro förvandlar våra liv, d.v.s. om vi verkligen vågar möta Gud. Aposteln Paulus skriver om detta, 2 Kor 3:18: "...alla vi som utan slöja för ansiktet skådar Herrens härlighet förvandlas till en och samma avbild; vi förhärligas av denna härlighet som kommer från Herren, Anden."

Vad betyder detta? Det betyder att om du vågar stå kvar, vågar låta dig avslöjas utan att fly, vågar möta Guds närvaro kommer den att förvandla ditt liv.

Frågan jag måste ställa mig är alltså: Är jag verkligen beredd att möta Jesus. Att möta honom innebär att jag måste ta ställning till honom och hans vilja, och eftersom vi alla dessutom har en alldeles egen vilja blir det ibland en brottningskamp i våra liv när vi nu ska ta ställning till vad vi ska göra av Guds närvaro. Ibland vore det kanske mer bekvämt om inte Gud alls var så nära, en Gud jag kunde söka på mina egna villkor, tänka mig som en stimulerande tanke, eller som en trösterik möjlighet. Nu har jag att ta ställning till en Gud som söker mig, som vill komma nära, dela mitt liv och älska mig varmt.

Om just detta ställningstagande handlar den svåraste bön Jesus någonsin lärde oss att be, Matt 6:10: "Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske..."

Den bönen är svår. Den är förstas inte särskilt svår att lära sig utantill. Den består ju av bara några få ord. När jag var ung och läste för konfirmation hemma i Sunne kyrka hade jag en mycket gammaldags och mycket sträng präst. Han var upplärd i utantillläxornas pedagogik och gav oss hemläxor som gick ut på att vi t.ex. skulle lära oss Luthers företal till alla budorden utantill. Det var långa svåra meningar på gammal svenska.

Men Jesu bön är kort och enkel. – Ske din vilja!

Svårigheten sitter på insidan. Det finns så mycket att övervinna i det egna livet innan vi verkligen kan be den bönen från hjärtats djup. Så mycket vi själva vill först. Så mycket att brottas ner.

- Ske din vilja. Ett barn kan lära sig orden. Men att lära sig be dem är en läxa för livet.

Bönen finns som ett inslag i den predikan av Jesus vi kallar "Bergspredikan". Den inleds med orden, Matt 5:1-2: "Han satte sig ner, och hans lärjungar kom fram till honom. Han började undervisa dem..." Detta är alltså en undervisning för lärjungar. Det är inte en undervisning för nyfikna. Det är inte en undervisning för filosofer. Det är en undervisning för dem som menar allvar med Jesus. Det är en undervisning för lärjungar. Och detta är den bön som bäst uttrycker vad lärjungaskap hos Jesus handlar om: - Ske din vilja. Låt mig visa dig på tre ting som bönen är ett uttryck för.

1. Bönen ”Ske din vilja” är ett uttryck för lydnad

Författaren C S Lewis skrev en gång: ”Det som spelar roll, det som Himlen önskar och Helvetet fruktar, är just det där extra steget, bort från oss själva, bort från det vi kan kontrollera.”

Att be ”Ske din vilja” och att mena det från hjärtats djup är en kapitulation. Lyssna till dig själv och lyssna till din omgivning och räkna hur många gånger du hör orden: - Jag tycker, jag anser, jag vill... Vi behöver knappast tveka på vad som oftast är vår utgångspunkt. Det ständigt återkommande ordet är ordet jag.

Det är ett ord som har format en kultur och danat ett folk. Alltmer får ordet VI backa för ordet JAG. Ord som solidaritet, gemenskap och lojalitet får stryka på foten för ord som jag, mitt och mina. Du ska göra din egen livsresa, förverkliga dina drömmar och utveckla dina egna inneboende resurser. Den mest extrema formen av jagcentreringen är kanske kloning som ett försök att kopiera det egna jaget. Jesu bön är en motrörelse!

Vid närmare eftertanke är den också en befrielseörelse.

Att be med honom om att Guds vilja ska ske är att gå mot strömmen. Och det förstås är svårt.

Men, det ska också sägas här, att det inte betyder att du ska bli viljelös. Gud har skapat dig med en fri vilja, för kärleken fanns inga alternativ till det. Motsatsen är ju tvång, och kärlek under tvång ska kallas något annat än kärlek.

Att kapitulera, att välja att lyda Gud, är inte att ge upp sin vilja. Gud skapade en människa som ville saker och ting. Han skapade djur som ville något. Han skapade fåglar som ville flyga och fiskar som njöt av att simma och antiloper som längtade efter att springa. Gud skapade människor som ville utforska världen, som ville vara medskapande, som hade passion och längtan. Gud skapade det så för att Gud ville ha det så. Ibland talar man om att ”döda sin vilja”. Det låter farligt. Min erfarenhet säger att människor med svag vilja ofta får problem och blir ett lättfångade byten för allehanda åsikter och strömningar. Att be att Guds vilja ska ske är inte att döda sin vilja. Det är att vilja någonting oerhört hett. Att mer än något annat önska att Guds vilja ska ske och Guds rike komma, även när det kommer att störa mina egna planer och min egen bekvämlighet. Det kräver mer än en död vilja. Det kräver en tydlig vilja. När jag ber att Guds vilja ska ske är det inte för att jag själv saknar vilja utan för att jag, långsamt och genom många misstag, insett att Gud har bättre idéer än vad jag har. Och jag ber så får att jag vill att Guds vilja ska ske.

Förmågan att längta och önska är en av Gud given livsgnista i ditt liv. Problemet är det att våra önsknings har blivit förgiftade och vårt förstånd förmörkat. Vi kan inte längre lita på att vår vilja alltid tar oss rätt. Vår längtan duger inte som kompass. Därför måste vi vara beredda att offra en del saker vi längtar efter för att lyda Guds ledning.

Detta är också den stig Jesus själv trampade upp under sin tid på jorden. Hebreerbrevets författare skriver, Hebr 5:7: ”Under sitt liv på jorden uppsände han med höga rop och tårar enträgna böner till den som kunde rädda honom från döden, och han blev bönhörd därför att han böjde sig under Guds vilja.” T.o.m. Jesus själv fick lära sig att böja sig under Guds vilja.

Det låter kärvt, och det kan det vara, men låt mig då också citera Blaise Pascal som säger: ”Jesus är en Gud som vi kan nalkas utan stolthet och inför vilken vi kan ödmjuka oss utan förtvivlan.”

Bönen ”Ske din vilja” är ett uttryck för lydnad. Men Jesus lär dig inte att be en bön han själv inte fått lära sig först. I sin djupaste prövning i Getsemane trädgård ber Jesus bönen, Matt 26:39: ”Fader, låt denna bägare gå förbi mig, om det är möjligt. Men inte som jag vill utan som du vill.”

- Inte som jag vill, utan som du vill. Det är lärjungens bön. Det är lydnad. Vi tycker inte så mycket om predikningar om lydnad. Men faktum är att det inte finns någon verklig kristendom utan lydnad. Jesus frågade, Luk 6:46: "Varför säger ni 'Herre, herre' när ni kallar på mig, om ni ändå inte gör som jag säger?" Alltså behöver vi lära oss att be Jesu bön som ett uttryck för lydnad.

2. Bönen "Ske din vilja" är ett uttryck för tro

Tro betyder förtröstan. Knappast någon har gestaltat det ordet så vackert som Jesu mor, Maria. När Gud uppenbarar för henne att hon ska föda Guds son måste en miljon frågor gått igenom hennes tankevärld. Ändå ber hon, Luk 1:38: "Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt." Det är förtröstan. Att inte veta vart vägen går men att ändå gå, i förtröstan på att Gud aldrig skulle utsätta oss för något som inte också överensstämde med hans kärlek. På min expedition hänger en liten påminnelse. Där står orden: "Guds vilja tar oss aldrig dit Guds kraft inte kan bära oss och Guds nåd inte kan bevara oss."

En gång i tiden fanns det en kväkarsekt som lärde ut att man kunde känna igen Guds kallelse på att den alltid gick rakt mot vad du själv ville. Ville du något ville Gud helt enkelt motsatsen. Fanns det något du fruktade var det säkert Guds vilja. Några av dem gick t.o.m. omkring nakna, eftersom det stred mot vad de själv ville och därmed alltså, enligt samma logik, måste vara Guds vilja.

Tack och lov är detta inte en lära man kan hitta stöd för i Bibeln. Tvärtom säger Bibeln att Gud verkar i vår vilja, Fil 2:13: "Ty det är Gud som verkar i er så att ni både i vilja och gärning förverkligar hans syfte."

Guds naturliga ledning är att genom kärleken vinna våra hjärtan så att vi alltmer vill det Gud vill. Och bara den som är övertygad om att Guds vilja är det bästa man kan välja, t.o.m. mycket bättre än alla de planer vi själva kan tänka ut, vågar be bönen "Ske din vilja".

Bibelns Gud är ingen liten vrång och sniken Gud som sitter någonstans och hittar på besvärligheter som han tänker tvinga dig igenom. Guds väg för ditt liv är god. Det finns ingen bättre. Ibland kan den gå stick i stäv med din vilja, och ibland t.o.m. innebära offer och lidande. Men i slutändan bleknar varje kostnad inför vad allt är värt.

Bönen "Ske din vilja" är ett uttryck för din tro och din förtröstan. När du ber den sticker du din hand i den himmelske Faderns stora mäktiga hand och ber: - Gud, bara du et vägen. Led mig hem!

3. Bönen "Ske din vilja" är ett uttryck för kärlek

Bönen "Ske din vilja" är ett uttryck för att du älskar. Jesus säger nämligen, Joh 14:21: "Den som har mina bud och håller dem, han älskar mig..." Att säga: "Ske din vilja" till Gud är att säga: - Jag älskar dig.

På sätt och vis är det också det enda sättet att säga det på. Man kan inte säga: - Jag älskar dig, men jag bryr mig inte om vad du vill. Min fru skulle aldrig köpa det. Inte Gud heller. Johannes lägger ut texten tydligt, 1 Joh 5:3: "Ty detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud." Detta är kärleken till Gud: "Ske din vilja"

Avslutning

Minns du frågan? Vad har den svåraste bön Jesus lärde oss att be med Guds närvaro att göra? Svaret är att om du aldrig bett Jesu bön "Ske din vilja", från djupet av ditt hjärta har du aldrig egentligen heller vågat ställa ditt liv inför Guds närvaro.

Jag ska avsluta med en liten illustration, som du både får le åt och tänka på. Det hade kommit en alldeles ny attraktion till stadens badhus. En soldusch. De tre döttrarna var först med att pröva och kom sedan fulla av entusiasm till sin pappa för att berätta. – Du måste pröva.

Pastor Mike Breen, medförfattare till boken ”Ett passionerat liv” tittade bort mot en rörliknande historia borta vid poolen. - En pund och man får stå där i tre minuter. Det är underbart. Man känner sig alldeles uppfriskad efteråt. Söl, värma och vind. Det är som en dag på stranden.

Efter en stund stod han där, fumlade med myntet och läste instruktionerna noga. Man skulle lägga i en pund, sätt på sig solglasögonen och blunda till dess det var färdigt. Alltså följdes instruktionerna in i minsta detalj. Solglasögon på och... besvikelse. Ingenting hände. Ingen underbar bris. Ingen värme. Det enda han hörde var ett brummande ljud. Efter tre minuter var det över.

- Vad tyckte du pappa, frågar flickorna förväntansfullt. Visst var det underbart.

Pastor Green är en både ärlig och vänlig man. Han ville inte göra sina döttrar besvikna, men samtidigt vill han inte ljuga. – Nja, svara han. Det var helt okey, men kanske mer för er tjejer än för mig.

Men flickorna vill inte ge upp. Nästa vecka har de ett nytt förslag. Försök med sex minuter. Du kanske bara behöver mer tid.

Snart står han där en andra gång. Läser instruktionerna lika noga. På med solglasögonen, in med myntet och... samma brummande ljud, samma mörker, samma besvikelse. Och samma frågor efter solduschen. Pastor Breen svarar: - Jag tror bara inte att det här är min grej. Varpå hans tonårsdöttrar tycker att han är fullständigt hopplös.

Vecka tre föreslår döttrarna nio minuter. Han lovar att pröva en sista gång, läser instruktionerna, in med mynten, samma brummande ljud, lika kallt och mörkt, ingen bris och inga uppfriskande känslor. Men att stå blundande inför ett mörkt skåp i nio minuter är en lång tid. Han bryter mot föreskrifterna. Kan inte låta bli att kika lite. Han upptäcker att det går att se genom glasögonen. Han ser en klädhängare på väggen. Bakom sig ser han ett handtag. Han öppnar dörren, till ett underbart litet rum där det fläktar och skiner och värmer, som en dag på stranden. Han skriver: ”Under tre veckor hade jag stått i omklädningsrummet. Hela den tiden hade jag trott att jag upplevt det jag skulle upplevt. Jag hade försökt framkalla uppfriskande känslor, men jag visste att de inte var verkliga. Hur jag än hade försökt förstå hade jag ändå inte förstått! Men till slut fick jag uppleva hur det verkligen var.” Till slut ställer Mike Breen frågan: ”Är din erfarenhet av Jesus lik denna upplevelse? Har du stått i omklädningsrummet i flera veckor, månader, till och med år, och undrat vad som egentligen är så fantastiskt med att vara kristen? ... kanske deltar du i gudstjänsten varje vecka men kommer tom därifrån och tänker att det var bortkastad tid. Men eftersom andra blir uppfriskade fortsätter du att delta, sätter fler och fler mynt i automaten och berättar för dina vänner hur bra det känns. Men du vet att det inte fungerar för dig.”

Bönen ”Ske din vilja” är handtaget in i det kristna livet. Gud är närmare än du tror. Du behöver inte låtsas att han finns, för han finns – och han söker dig. Men det är först när du ber Jesu bön ”Ske din vilja” du kliver in i Jesu slags liv.